

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j.: KUOK 8289/2024

V Olomouci dne 19. 2. 2024

Sp. zn.: KUOK/1518/2024/ODSH-SH/7267

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. František Pěruška

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Mgr. Soňa Čechová

Tel: 585 508 596

E-mail: s.cechova@olkraj.cz

Počet listů: 12

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

Městský úřad Velká Bystřice	
Přijato:	20.02.2024
Spis. zn.: MUVBs/	
Č. j.: MUVB/	
Odbor: Úř.D.	Počet listů 12

ROZHODNUTÍ

(doručováno veřejnou vyhláškou)

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „**krajský úřad**“), jako věcně příslušný odvolací orgán podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o krajích**“) a ust. § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pozemních komunikacích**“), přezkoumal na základě odvolání PhDr. Simony Sokolové, nar. 18. 8. 1964, bytem Příční 1004, 783 53 Velká Bystřice, zastoupené Mgr. Pavlem Piňosem, advokátem, ev. č. ČAK 10123, Piňos & Zavadilová, advokátní společnost, se sídlem Kramářova 3379, Přerov I - Město, 750 02 Přerov (dále jen „**odvolatel**“), proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova, Odboru evidenčních správních služeb a obecního živnostenského úřadu, oddělení dopravně správních agend, č. j.: MMPPr/177314/2023/RA, sp. zn.: 2018/091104/STAV/SU/Sko ze dne 11. 10. 2023, kterým rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích tak, že na pozemcích parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 vše v katastrálním území Velká Bystřice se nachází veřejně přístupná účelová komunikace, a rozhodl takto:

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Magistrátu města Přerova, Odboru evidenčních správních služeb a obecního živnostenského úřadu, oddělení dopravně správních agend, č. j. MMPPr/177314/2023/RA, sp. zn. 2018/091104/STAV/SU/Sko ze dne 11. 10. 2023

r u š í

a věc se

v r a c í

k novému projednání Magistrátu města Přerova jako správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Účastníci řízení podle ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu:

- PhDr. Simona Sokolová, nar. 18. 8. 1964, bytem Příční 1004, 783 53 Velká Bystřice
v zastoupení
Mgr. Pavlem Piňosem, advokátem, ev. č. ČAK 10123, se sídlem Kramářova 3379, 750 02 Přerov 2

Odůvodnění

Krajský úřad zjistil z předloženého spisového materiálu vedeném Magistrátem města Přerova, Odborem stavebního úřadu a životního prostředí, oddělením stavební úřad, od 12. 7. 2022 pak Odborem evidenčních správních služeb a obecního živnostenského úřadu, oddělením dopravně správních agend (dále jen „Magistrát města Přerova“), pod sp. zn. 2018/091104/STAV/SU/Sko následující skutečnosti:

Magistrát města Přerova byl usnesením krajského úřadu ze dne 28. 5. 2018, č. j. KUOK 57689/2018, sp. zn. KÚOK/53083/2018/ODSH-SH/7559 podle ust. § 131 odst. 4 správního řádu pověřen projednáním žádosti města Velká Bystřice, Zámecké náměstí 79, 783 53 Velká Bystřice (dále jen „město Velká Bystřice“) ze dne 5. 9. 2017, dle obsahu o odstranění pevné překážky z veřejně přístupné účelové komunikace na pozemcích parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v k. ú. Velká Bystřice, obec Velká Bystřice, doposud vedeném Magistrátem města Olomouce, Odborem stavebním, oddělením státní správy na úseku pozemních komunikací, pod sp. zn. S-SMOL/204275/2017/OS, a projednáním žádosti odvolatele ze dne 23. 2. 2018, ve věci určení, zda na pozemcích parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v k. ú. Velká Bystřice, obec Velká Bystřice, existuje či neexistuje veřejně přístupná účelová komunikace, doposud vedeném Magistrátem města Olomouce, Odborem stavebním, oddělením státní správy na úseku pozemních komunikací, pod sp. zn. S-SMOL/0522290/2018/OS, namísto Magistrátu města Olomouce, Odboru stavebního, oddělení státní správy na úseku pozemních komunikací, a to z důvodu vyloučení JUDr. Evy Hyravé, vedoucí Odboru stavebního Magistrátu města Olomouce, z projednání a rozhodování těchto věcí a nemožnosti určit jinou úřední osobu, která by nebyla k JUDr. Evě Hyravé ve vztahu podřízenosti.

Magistrát města Přerova písemností ze dne 2. 7. 2018, č. j. MMPPr/091515/2018/Sko oznámil v souladu s ust. § 47 odst. 1 správního řádu všem známým účastníkům řízení a dotčeným správním úřadům zahájení řízení o určení právního vztahu podle ust. § 142 správního řádu na základě žádosti odvolatele a současně v souladu s ust. § 49 odst. 1 správního řádu nařídil k projednání žádosti ústní jednání spojené s místním šetřením na den 2. 8. 2018 v 10:00, se schůzkou pozvaných na místě, na pozemku parc. č. 2152/1 v k. ú. Velká Bystřice.

Magistrát města Přerova následně pro opatření podkladů pro vydání rozhodnutí ve věci dne požádal písemností ze dne 3. 7. 2018 pod č. j. MMPPr/092038/2018/Sko Katastrální úřad pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Olomouc, Vejdovského 1148/2a, Hodolany, 772 00 Olomouc, o součinnost - o sdělení, na základě jakých listin byla u pozemků parc. č. 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, vše v k. ú. Velká Bystřice, evidovaných do 22. 6. 2016 jako druh pozemku ostatní plocha, způsob využití ostatní komunikace, provedena změna druhu pozemku na trvalý travní porost se způsobem ochrany zemědělský půdní fond. Tyto podklady obdržel Magistrát města Přerova dne 16. 7. 2018.

Dne 2. 8. 2018 proběhlo na pozemku parc. č. 2152/1 v k. ú. Velká Bystřice ústní jednání, o kterém byl sepsán protokol pod č. j. MMPPr/104414/2018/Sko, jehož součástí je prezenční listina. Součástí spisu je fotodokumentace pořízená na ústním jednání.

Dne 6. 8. 2018 byly Magistrátu města Prostějova doručeny podklady pro řízení od odvolatele, a to výpis z katastru nemovitostí LV č. 2133, vyjádření ke stavbě rybníku - Velká Bystřice-Vrtov ze dne 6. 3. 2006 a 8 fotografií.

Dne 30. 8. 2018 byla Magistrátu města Přerova doručena vyjádření vlastníků pozemků sousedících s předmětnými pozemky, kteří uvedli, že předchozí vlastníci těchto parcel vždy strpěli obecné užívání pozemků jako účelové komunikace a nikdy nevyslovili nesouhlas s touto dopravní cestou. Požadují i nadále zajištění dopravní obslužnosti k obhospodařování svých zemědělských/lesních pozemků, neboť je to jediná přístupová cesta na jejich pozemky, která pro ně znamená nutnou komunikační potřebu.

Dne 3. 9. 2018 bylo Magistrátu města Přerova doručeno vyjádření odvolatele spolu s fotodokumentací alternativního přístupu ze dne 20. 8. 2018, čestným prohlášením Ing. Pavlína Dragůňové, územním rozhodnutím Městského úřadu Velká Bystřice, stavebního úřadu, Zámecké náměstí 79, 783 53 Velká Bystřice, ze dne 28. 8. 2008, č. j. 1503/2008/SÚ o umístění stavby a změny ve využití území podle ust. § 92 stavebního zákona na stavbu „Rybník Velká Bystřice-Vrtov“ a rozhodnutím Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí, oddělení vodního hospodářství, Hynaisova 10, 779 11 Olomouc (dále jen „vodoprávní úřad“), ze dne 30. 8. 2013, č. j. SMOI/ŽP/55/540/2013/Gi o vydání stavebního povolení podle ust. § 15 vodního zákona a ust. § 115 stavebního zákona k provedení stavby vodního díla „Rybník Velká Bystřice-Vrtov“.

Následně Magistrát města Přerova písemností ze dne 3. 9. 2018, č. j. MMPPr/119211/2018/Sko požádal vodoprávní úřad o součinnost, a to sdělení, zda je platné stavební povolení ze dne 30. 8. 2013, č. j. SMOI/ŽP/55/540/2013/Gi a zda byla zahájena stavba „Rybník Velká Bystřice-Vrtov“ podle stavebního povolení ze dne 30. 8. 2013 a termín zahájení stavby. Dne 5. 9. 2018 obdržel Magistrát města Přerova sdělení vodoprávního úřadu, č. j. SMOL/212509/2018/OZP/VH/Gib, sp. zn. S-SMOL/210929/2018/OZP.

Magistrát města Přerova následně písemností ze dne 7. 9. 2018, č. j. MMPPr/121902/2018/Sko, sdělil účastníkům řízení, že ukončil dokazování a má shromážděny všechny doklady a podklady pro vydání rozhodnutí, a proto v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu oznámil, že účastníci řízení mají právo se s těmito podklady seznámit a vyjádřit se k nim.

Dne 10. 10. 2018 vydal Magistrát města Přerova rozhodnutí pod č. j. MMPPr/133775/2018/Sko, v němž rozhodl dle § 142 odst. 1 správního řádu ve spojení s ust. § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích tak, že na částech pozemků parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v k. ú. Velká Bystřice se nachází část veřejně přístupné účelové komunikace, a že na pozemku parc. č. 2151/2 v k. ú. Velká Bystřice se veřejně přístupná účelová komunikace nenachází.

Proti uvedenému rozhodnutí podal odvolatel dne 29. 10. 2018 odvolání. Magistrát města Přerova následně písemností č. j. MMPPr/181169/2018/Sko ze dne 19. 11. 2018 vyzval účastníky řízení, aby se k odvolání vyjádřili ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení této výzvy. Své vyjádření zaslalo dne 22. 11. 2018 město Velká Bystřice.

Krajský úřad rozhodnutím ze dne 14. 2. 2019, č. j. KUOK 21259/2019, sp. zn. KÚOK/129750/2018/ODSH-SH/8001 rozhodnutí Magistrátu města Přerova ze dne 10. 10. 2018, č. j. MMPPr/133775/2018/Sko, sp. zn. 2018/091104/STAV/SU/Sko zrušil a věc vrátil Magistrátu města Přerova k novému projednání.

Magistrát města Přerova následně písemností ze dne 19. 3. 2019, č. j. MMPPr/065861/2019/Sko vyzval účastníky řízení o pokračování v řízení. Současně usnesením stanovil účastníkům řízení lhůtu k tomu, aby činili své návrhy, a zároveň oznámil účastníkům řízení, že dne 22. 4. 2019, bude disponovat všemi podklady pro vydání rozhodnutí ve věci, kdy stanovil lhůtu pro seznámení se s podklady.

Dne 4. 4. 2019 zaslal své vyjádření k pokračování v řízení odvolatel. Téhož dne obdržel Magistrát města Přerova od města Velká Bystřice „Sdělení námitek a připomínek k návrhu

účastníkem řízení, návrhy na provedení důkazů a předložení důkazů“, kdy přílohou bylo územní rozhodnutí Městského úřadu Velká Bystřice, stavebního úřadu, ze dne 28. 8. 2008, č. j. 1503/2008/SÚ, rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 30. 8. 2013, č. j. SMOI/ŽP/55/540/2013/Gi o vydání stavebního povolení, souhrnná technická zpráva z 6/2008, situační výkres pro územní dokumentaci, řez hráze s pojízdnou plochou. Dne 2. 5. 2019 zaslala žadatelka své vyjádření ke stanovisku odvolatele ze dne 4. 4. 2019.

Magistrát města Přerova následně vydal dne 17. 5. 2019 usnesení pod č. j. MMPr/102547/2019/Sko, kterým bylo podle ust. § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu zastaveno deklaratorní řízení zahájené dne 29. 6. 2018 na základě žádosti odvolatele ve věci určení právního vztahu podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu, zda na pozemcích parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v k. ú. Velká Bystřice, obec Velká Bystřice, existuje či neexistuje veřejně přístupná účelová komunikace.

Proti výše uvedenému usnesení podalo město Velká Bystřice dne 18. 6. 2019 odvolání. Magistrát města Přerova následně písemností č. j. MMPr/1145483/2019/Sko ze dne 21. 6. 2019 vyzval účastníky řízení, aby se k odvolání vyjádřili ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení této výzvy. Své vyjádření zaslal dne 28. 6. 2019 odvolatel. Vzhledem ke skutečnosti, že Magistrát města Přerova zmíněnému odvolání nevyhověl, postoupil jej spolu se spisovým materiálem a svým stanoviskem k dané věci krajskému úřadu.

Krajský úřad rozhodnutím ze dne 18. 10. 2019, č. j. KUOK 93144/2019, sp. zn. KÚOK/76967/2019/ODSH-SH/9008 odvolání města Velká Bystřice proti usnesení Magistrátu města Přerova ze dne 17. 5. 2019, č. j. MMPr/102547/2019/Sko, sp. zn. 2018/091104/STAV/SU/Sko zamítl a napadené usnesení potvrdil.

Proti výše uvedenému rozhodnutí krajského úřadu podalo město Velká Bystřice žalobu, na základě které Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozsudkem ze dne 29. 9. 2020, č. j. 65 A 95/2019-95 zrušil jak rozhodnutí krajského úřadu ze dne 18. 10. 2019, č. j. KUOK 93144/2019 tak usnesení Magistrátu města Přerova ze dne 17. 5. 2019, č. j. MMPr/102547/2019/Sko.

Dne 21. 12. 2020 obdržel Magistrát města Přerova od krajského úřadu vrácenou spisovou dokumentaci ve věci k novému projednání spolu s výše uvedeným rozsudkem.

Magistrát města Přerova písemností ze dne 27. 1. 2021, č. j. MMPr/013789/2021/Sko vyrozuměl účastníky řízení o pokračování v řízení a současně usnesením stanovil účastníkům řízení lhůtu k uplatnění námitek a připomínek k návrhu.

Dále Magistrát města Přerova zaslal vodoprávnímu úřadu žádost o součinnost ze dne 26. 1. 2021, č. j. MMPr/0112964/2021/Sko, a to sdělení, zda je platné stavební povolení ze dne 30. 8. 2013 pod č. j. SMOI/ŽP/55/540/2013/Gi. Sdělení vodoprávního úřadu ze dne 25. 2. 2021, č. j. SMOL/051667/2021/OZP/VH/Gib, sp. zn. S-SMOL/025650/2021/OZP obdržel Magistrát města Přerova dne 25. 2. 2021. Magistrát města Přerova následně písemností ze dne 2. 3. 2021, č. j. MMPr/035248/2021/Sko vyrozuměl účastníky řízení v souladu s ust. § 51 odst. 2 správního řádu o ohledání na místě dne 1. 4. 2021 v 10:30. Součástí spisu jsou fotografie pořízené na místě dne 1. 4. 2021.

Magistrát města Přerova písemností ze dne 15. 4. 2021, č. j. MMPr/062479/2021/Sko, sdělil účastníkům řízení, že ukončil dokazování a má shromážděny všechny podklady pro vydání rozhodnutí, kdy jim v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu oznámil možnost seznámit se s těmito podklady a vyjádřit se k nim po celou dobu do vydání rozhodnutí.

Magistrát města Přerova vydal následně rozhodnutí ze dne 31. 5. 2021, č. j. MMPr/100135/2021/Sko, sp. zn. 2018/091104/STAV/SU/Sko, kterým rozhodl podle

ust. § 142 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích tak, že na pozemcích parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v k. ú. Velká Bystřice se nenachází veřejně přístupná účelová komunikace.

Proti výše uvedenému rozhodnutí podalo město Velká Bystřice dne 7. 7. 2021 odvolání. Magistrát města Přerova následně písemností č. j. MMPPr/136174/2021/Sko ze dne 12. 7. 2021 vyzval účastníky řízení, aby se k odvolání vyjádřili. Odvolatel dne 16. 7. 2021 požádal o prodloužení lhůty, a to do 15. 8. 2021. Stejnou písemností odvolatel vznesl námitku rizika systémové podjatosti Krajského úřadu Olomouckého kraje s ohledem na osobní angažovanost na výsledku předmětného řízení 1. náměstka hejtmána Olomouckého kraje Mgr. Iva Slavotínka, jakožto současně místostarosty města Velká Bystřice. Magistrát města Přerova písemností č. j. MMPPr/149124/2021/Sko ze dne 26. 7. 2021 lhůtu k vyjádření dle žádosti odvolatele prodloužil. Své vyjádření k odvolání dne 3. 8. 2021 zaslala obec Přáslavice a následně dne 16. 8. 2021 také odvolatel. Odvolání bylo v souladu se správním řádem postoupeno krajskému úřadu jako odvolacímu orgánu přípisem ze dne 18. 8. 2021.

Ještě předtím, než krajský úřad přistoupil k přezkoumání samotného odvolání, musel se vypořádat se vznesenou námitkou rizika systémové podjatosti Krajského úřadu Olomouckého kraje. Krajský úřad proto písemností ze dne 26. 8. 2021 předal námitku systémové podjatosti vznesenou odvolatelem k rozhodnutí Ministerstvu dopravy jako příslušnému představenému ve smyslu ust. § 14 odst. 3 správního řádu. Ministerstvo dopravy usnesením ze dne 30. 9. 2021 rozhodlo o námitce systémové podjatosti tak, že Ing. Lubomír Baláš, ředitel Krajského úřadu Olomouckého kraje, není vyloučen z odvolacího řízení probíhajícího u Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje ve věci odvolání proti rozhodnutí Odboru stavebního úřadu a životního prostředí Magistrátu města Přerova č. j. MMPPr/100135/2021/Sko ze dne 31. 5. 2021. Výše uvedené usnesení bylo potvrzeno rozhodnutím ministra dopravy ze dne 15. 12. 2021 a rozklad odvolatele zamítnut. Následně byla spisová dokumentace předána řediteli Krajského úřadu Olomouckého kraje k rozhodnutí o námitce podjatosti odvolatele směřující vůči vedoucímu Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 5. 1. 2022. Ředitel námitce podjatosti směřující vůči vedoucímu Ing. Ladislavu Růžickovi nevyhověl.

Vedoucí Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje dále rozhodoval o námitce podjatosti vedoucího oddělení silničního hospodářství Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje Mgr. Františka Pěrušky. Jmenovaný vedoucí oddělení poté rozhodoval o námitce podjatosti referenta oddělení silničního hospodářství Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje Mgr. Martiny Lánské. Ani v jednom případě nebylo námitce podjatosti vyhověno. Odvolatel podal proti předmětným usnesením dne 26. 1. a 27. 1. 2022 odvolání, která byla dne 10. 2. 2022 postoupena k provedení odvolacích řízení Ministerstvu dopravy.

Ministerstvo dopravy svými rozhodnutími ze dne 12. 4. 2022 odvolání odvolatele zamítlo a předmětná usnesení potvrdilo. Jelikož byla výše uvedenými rozhodnutími vyřešena námitka systémové podjatosti vznesená odvolatelem a shledána nepodjatost všech relevantních úředních osob, krajský úřad mohl dále postupovat v odvolacím řízení.

Krajský úřad rozhodnutím ze dne 23. 5. 2022, č. j. KUOK 53994/2022, sp. zn. KÚOK/87209/2021/ODSH-SH/9008 rozhodnutí Magistrátu města Přerova ze dne 31. 5. 2021, č. j. MMPPr/100135/2021/Sko, sp. zn. 2018/091104/STAV/SU/Sko zrušil a věc vrátil Magistrátu města Přerova k novému projednání.

Dne 12. 7. 2022 bylo předmětné řízení o žádosti odvolatele vedené ke sp. zn. 2018/091104/STAV/SU/Sko na základě změny Organizačního řádu Magistrátu města Přerova předáno na Odbor evidenčních správních služeb a obecního živnostenského úřadu, oddělení dopravně správních agend. Osobou oprávněnou provádět úkony v tomto řízení byla pověřena Bc. Iva Ratiborská.

Magistrát města Přerova poté písemností ze dne 11. 8. 2022, č. j. MMPPr/164113/ 2022/RO vyrozuměl účastníky řízení o jeho pokračování a současně usnesením stanovil lhůtu k uplatnění námitek a připomínek k návrhu. Své vyjádření zaslal dne 26. 8. 2022 odvolatel.

Ze spisu vyplynulo, že dne 2. 9. 2022 mělo být provedeno místní šetření, na kterém byla pořízena fotodokumentace. Krajský úřad ve svém zrušujícím rozhodnutí č.j. KUOK 54579/2023 ze dne 11. 5. 2023 magistrátu vytкнуł, že účastníci řízení o provedení tohoto úkonu nebyly v souladu se zákonem vyrozuměni a stejně tak o něm nebyl sepsán protokol, tak jak vyžaduje ust. § 18 správního řádu. Oprávněná úřední osoba Bc. Ratiborská následně objasnila, že toto „místní šetření“ bylo provedeno z důvodu jejího osobního seznámení se s pozemky dotčené lokality a nebude tudíž použito jako důkazní prostředek.

Magistrát města Přerova následně přistoupil k předvolání svědků k ústnímu jednání, a to Jiřího Budiny, nar. 5. 8. 1974, bytem Žižkova 251, 783 53 Velká Bystřice, Jany Budinové, nar. 5. 8. 1974, bytem Žižkova 251, 783 53 Velká Bystřice, Ireny Barnekové, nar. 5. 4. 1969, bytem Na Svobodě 455, 783 53 Velká Bystřice a Petra Pazdery, nar. 13. 10. 1971, bytem 8. května 298, 783 53 Velká Bystřice. O předvolání svědků informoval Magistrát města Přerova účastníky řízení písemností ze dne 10. 10. 2022, č. j. MMPPr/205845/2022/RA. Součástí spisu jsou protokoly o jednotlivých ústních jednáních.

Písemností ze dne 23. 11. 2022, č. j. MMPPr/233273/2022/Ra, Magistrát města Přerova vyzval účastníky řízení k seznámení se s podklady rozhodnutí.

Následně dne 23. 1. 2023 Magistrát města Přerova vydal rozhodnutí č. j. MMPPr/254370/2022/RA, sp. zn. 2018/091104/STAV/SU/Sko, kterým dospěl k závěru, že se dle ust. § 142 odst. 1 správního řádu ve spojení s ust. § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích na pozemcích parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v k. ú. Velká Bystřice nenachází veřejně přístupná účelová komunikace. Magistrát města Přerova v posuzovaném případě neshledal naplnění znaku nutné komunikační potřeby.

Proti výše uvedenému rozhodnutí se odvolalo město Velká Bystřice dne 20. 2. 2023. Odvolatel označil závěry Magistrátu města Přerova za vnitřně rozporné až zmatečné, odporující provedenému dokazování, právní úpravě a právním názorům vysloveným v předcházejícím řízení.

Magistrát města Přerova proto písemností č. j. MMPPr/038143/2023/RA ze dne 27. 2. 2023 vyzval účastníky řízení, aby se k odvolání vyjádřili. K podanému odvolání se vyjádřila obec Přáslavice dne 28. 2. 2023, která uvedla, že se k předmětnému odvolání připojuje v plném znění.

Dne 6. 3. 2023 obdržel Magistrát města Přerova i vyjádření odvolatele. Tento uvedl, že předně nelze souhlasit se závěry města Velká Bystřice, že „k pozemkům dotčených vlastníků prostě jiná účelová veřejně přístupná komunikace nevede“. Odvolatel s odkazem na všechna svá předchozí konstantní vyjádření namítá, že existuje alternativní přístup k pozemkům citovaným městem Velká Bystřice ve směru od Přáslavic, když tento má být dle slov odvolatele plně přístupný, obvyčejem užívanou veřejnou komunikací a zejména částečně pozemní komunikací zapsanou v katastru nemovitostí.

Vzhledem ke skutečnosti, že Magistrát města Přerova zmíněnému odvolání nevyhověl, postoupil jej spolu se spisovým materiálem a svým stanoviskem k dané věci krajskému úřadu.

Krajský úřad rozhodnutím ze dne 11. 5. 2023, č. j. KUOK 54579/2023, sp. zn. KÚOK/42444/2023/ODSH-SH/9178 rozhodnutí Magistrátu města Přerova ze dne 23. 1. 2023, č. j. MMPPr/254370/2022/RA, sp. zn. 2018/091104/STAV/SU/Sko pro nedostatek ve skutkových zjištěních zrušil a věc mu vrátil k novému projednání.

Spisový materiál s informací o nabytí právní moci zrušujícího rozhodnutí krajského úřadu byl Magistrátu města Přerova vrácen dne 29. 5. 2023 (doručen 31. 5. 2023).

Magistrát města Přerova následně písemností ze dne 4. 7. 2023, č. j. MMPPr/130446/2023/RA vyznamenal účastníky řízení o pokračování v řízení. Usnesením současně stanovil účastníkům řízení lhůtu k uplatnění svých námitek a připomínek k žádosti odvolatele a dále účastníky uvědomil o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí.

Dne 11. 10. 2023 vydal Magistrát města Přerova rozhodnutí pod č. j. MMPPr/177314/2023/RA, v němž rozhodl dle § 142 odst. 1 správního řádu ve spojení s ust. § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích tak, že na pozemcích parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v k. ú. Velká Bystřice se nachází veřejně přístupná účelové komunikace.

Proti výše uvedenému rozhodnutí se dne 25. 10. 2023 odvolal odvolatel. Podal však jen tzv. blanketní odvolání, s tím, že jej odůvodní ve lhůtě 10 kalendářních dnů. Protože tak odvolatel ve stanovené lhůtě neučinil, vyzval jej Magistrát města Přerova k odstranění nedostatků svého podání, k čemuž mu usnesením vydaným dne 8. 11. 2023 stanovil lhůtu pěti pracovních dnů.

Dne 14. 11. 2023 obdržel Magistrát města Přerova od odvolatele odůvodnění jeho odvolání směřujícího proti rozhodnutí č. j. MMPPr/177314/2023/RA. Odvolatel se v něm vyjádřil ke čtyřem definičním znakům veřejně přístupné účelové komunikace, které musí být kumulativně naplněny. Odvolatel Magistrátu města Přerova vytýká, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela izolovaně podává informace o reálném stavu předmětného území, když má odkazovat na místní šetření ze dne 2. 8. 2018 a výňatek z judikatury. Podle odvolatele není zřejmé, jakými úvahami byl Magistrát města Přerova veden k učinění závěru, že údajná cesta je určena k užití chodci i vozidly, pokud v terénu žádná cesta patrná není. Jeho úvaha je tak v očích odvolatele nepřezkoumatelná a odvolatel setrvává na tom, že definiční znak v podobě stálosti a patrnosti dopravní cesty v terénu není naplněn.

Stejně tak není podle odvolatele naplněn ani účel dopravní cesty stanovený zákonem. Odvolatel namítá, že závěr Magistrátu města Přerova, že tvrzená cesta slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby jejich vlastníků a k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků, je založen na strohém a ryze obecném nekonkrétním konstatování. Takováto úvaha je dle slov odvolatele absolutně nepřezkoumatelná a zejména nepodložená. Odvolatel zmiňuje, že Magistrát města Přerova v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že předmětnou cestu posuzuje v celé své délce vymezené od hranice s pozemkem parc. č. 2312/4 v k. ú. Velká Bystřice po pozemek parc. č. 2172/3 v k. ú. Přáslavice (po most), kdy toto tvrzení má být v přímém rozporu s vymezením pozemků ve výroku napadeného rozhodnutí. Dle výroku rozhodnutí má totiž cesta končit pozemkem parc. č. 2153/10 v k. ú. Velká Bystřice. Mezi jmenovanými pozemky však mají být podle slov odvolatele umístěny ještě další dva, a to pozemek parc. č. 2313/19 a 2313/53, ke kterému Magistrát města Přerova nezaujal žádné stanovisko.

Odvolatel se dále ohrazuje proti naplnění znaku spočívajícího v souhlasu vlastníka

s obecným užíváním dopravní cesty. Odvolatel má za to, že v odůvodnění Magistrátu města Přerova ke strpění užívání nemovitostí, jež mají být dotčeny tvrzenou cestou předchozími vlastníky, dospívá Magistrát města Přerova k závěrům, které jsou zcela rozporné s tvrzeními a na jejich podporu doloženými důkazy odvolatelem v průběhu řízení. V podrobnostech v tomto směru odvolatel odkazuje na odůvodnění svého odvolání ze dne 10. 1. 2019. Odvolatel se domnívá, že z úvahy Magistrátu města Přerova není patrné ani to, na základě jakých důkazů dospěl k závěru, že do doby umístění překážky na komunikaci všichni vlastníci měli souhlasy s užíváním tvrzené cesty pro průchod veřejnosti. Podle slov odvolatele není dále zřejmé, kteří vlastníci měli udělit souhlasy s užíváním tvrzené cesty a zejména, kdy měli takovýto souhlas vyslovit (být i konkludentně). Odvolatel dále shledává lichým obecné tvrzení Magistrátu města Přerova, že předmětná cesta byla v celé své délce, nejen vlastníky přilehlých nemovitostí, užívána i veřejností a že cesta sloužila veřejnosti jako pěší zkratka mezi obcí Velká Bystřice a Přáslavice. Odvolatel tvrdí, že nic takového nebylo dokazováním v rámci řízení prokázáno. Dodává, že argument, že předmětná cesta byla širokou veřejností užívána jako zkratka (dopravní spojnice) mezi obcemi, nemůže obstát, když i konstantní judikatura dovozuje, že zkratka nemůže nahradit dopravní cestu a pokud měla být tvrzená cesta využívána výhradně jako zkratka, pak nemůže vzniknout nárok na prohlášení takové zkratky veřejně přístupnou účelovou komunikací, když prokazatelně existuje jiná alternativní komunikace za tímto účelem.

Odvolatel následně rozporuje i naplnění znaku nutné komunikační potřeby. Uvádí, že nutná komunikační potřeba pro průjezd vozidel nebyla jakkoli osvědčena, když takováto potřeba nevyplynula z žádného provedeného dokazování. Odvolatel zásadně nesouhlasí se závěrem Magistrátu města Přerova, že kronikami a vyjádřeními pamětníků má být doloženo, že předmětná cesta má být dlouholetou spojnici obou obcí od nepaměti a má být využívána k uspokojování komunikační potřeby občanů mikroregionu. K uvedenému odvolatel podotýká, že kroniky a vyjádření pamětníků se týkají toliko jiné cesty v historii vedoucí bezprostředně podél vodního toku Vrtůvka (což má znamenat, že se jedná o naprosto jinou komunikační potřebu) a není ani zřejmé, jaké potřeby občanů mikroregionu mají být takovou tvrzenou cestou uspokojovány. Odvolatel se dále ohrazuje vůči tvrzením Magistrátu města Přerova ve vztahu k posouzení alternativního přístupu přes obec Přáslavice. Odvolatel míní, že nebyla prokázána nutná komunikační potřeba pro osobní automobily a zejména, že Magistrát města Přerova vychází z fotodokumentace z místního šetření pořízené dne 2. 8. 2018 za situace, kdy dokumentace nebyla pořízena v celé své délce tohoto alternativního přístupu. Odvolatel Magistrát města Přerova dále vytýká, že nezajistil jak aktuální fotodokumentaci, tak úplnou fotodokumentaci k hodnověrnému odůvodnění alternativního přístupu přes obec Přáslavice, a to vše v zájmu zachování zásady materiální pravdy. Odvolatel následně podotýká, že má-li tvrzená cesta sloužit k dopravní obsluze zemědělských a lesních pozemků, pak je nutno tomu přizpůsobit i typ dopravní techniky a nepředpokládat absolutním a maximalistickým náhledem přístup a příjezd klasickým osobním automobilem. Pro úplnost pak odvolatel doplňuje, že odůvodnění Magistrátu města Přerova stran tvrzené bezpečnosti, jakožto kritéria nutné komunikační potřeby považuje na naprostý nonsens.

Závěrem svého odvolání odvolatel shrnuje, že nebyl naplněn ani jeden ze čtyř definičních znaků veřejně přístupné účelové komunikace. Magistrát města Přerova dle jeho slov rozhodnutím nevypořádal argumenty vyplývající z vyjádření odvolatele. Dále se Magistrát města Přerova podle mínění odvolatele jakkoliv nezabýval imanentním argumentem odvolatele o tom, že dotčené území je právně blokováno stavenišťem stavby „Rybník Velká Bystřice-Vrtov“ a současně neměl Magistrát města Přerova v plné míře respektovat předchozí závazné právní názory krajského úřadu jako odvolacího orgánu, zejména

o nutnosti zkoumat nezbytnou komunikační spojnici ve vztahu ke konkrétním vlastníkům nemovitostí, kdy užívání cesty širokou veřejností za účelem procházek, turistiky či cyklistiky není dostačující pro učinění závěru o nutné komunikační potřebě. Odvolatel zastává názor, že napadené rozhodnutí Magistrátu města Přerova je na základě nesprávného právního hodnocení nezákonné a odvolatel poroto navrhuje, aby krajský úřad rozhodnutí změnil a rozhodl o tom, že sporná cesta jakožto veřejně přístupná účelová komunikace neexistuje.

Magistrát města Přerova následně písemností č. j. MMPr/217743/2023/RA ze dne 23. 11. 2023 vyzval účastníky řízení, aby se k podanému odvolání vyjádřili. Dne 1. 12. 2023 obdržel Magistrát města Přerova vyjádření účastníka řízení Ing. Jaroslava Mádra, bytem Křížkovského 176, 783 53 Velká Bystřice. Pan Mádr uvedl zaprvé, že Magistrát města Přerova svým rozhodnutím ze dne 11. 10. 2023 správně rozhodl o tom, že na předmětných pozemcích se nachází veřejně přístupná účelová komunikace. V dalším bodě doplnil, že předmětná komunikace byla kolem roku 1960 v této trase vybudována tehdejší JZD a měla tak nahradit bývalou zpevněnou přístupovou cestu do údolí tzv. Vrtova, která od nepaměti kopírovala přilehlý vodní tok Vrtůvky a stovky let sloužila občanům Velké Bystřice jako jediný přístup a příjezd ke svým pozemkům (louky, pastviny, lesy) v údolí Vrtova. Pan Mádr se domnívá, že tato původní cesta podél Vrtůvky pravděpodobně vedla po pozemcích parc. č. 2152/13 a 2153/12, které po zrušení cesty zarostly trávou a dnes jsou vedeny v katastru nemovitostí jako trvalý travní porost. Dodává, že stále ještě žijící potomci a občané jsou ochotni existenci této cesty potvrdit. Pod bodem třetím zmiňuje, že vše se mělo změnit v okamžiku, kdy pozemky budoucího rybníka koupil odvolatel, který ihned jakýkoliv letitý přístup a příjezd od údolí Vrtova občanům Velké Bystřice znemožnil. Zmíněný účastník řízení připojil informaci, že původní vlastník dotčených pozemků a současně stavebník budoucího rybníka, který pozemky prodal odvolateli, měl dle schválené projektové dokumentace na stavbu „Rybník Velká Bystřice-Vrtov“ jednu z podmínek povolené stavby vybudovat novou veřejně přístupnou účelovou komunikaci na své náklady opět podél toku Vrtůvky včetně nového betonového mostku. Závěrem pak jmenovaný účastník řízení konstatuje, že účel dopravní cesty stanovené zákonem tato veřejně přístupná účelová komunikace dokonale splnila, neboť měla podle jeho slov vždy sloužit k obhospodařování sousedních pozemků a lesních porostů a dále měla být využívána jako spojnice mezi okolními obcemi (Přáslavice, Mrsklesy).

Se shora uvedeným vyjádřením Ing. Jaroslava Mádra ze dne 29. 11. 2023 vyjádřili svůj souhlas i další účastníci řízení, a to Irena Barneková, bytem Na Svobodě 455, 783 53 Velká Bystřice, Jiří Budina, bytem Žižkova 251, 783 53 Velká Bystřice, Mgr. Helena Mádrová, bytem Křížkovského 176, 783 53 Velká Bystřice, Petr Pazdera, bytem 8. května 298, 783 53 Velká Bystřice, Ing. Jiří Pečínka, bytem Žižkova 312, 783 53 Velká Bystřice a Marta Vlácilová, bytem Kolárova 411, 783 53 Velká Bystřice, což stvrdili svými podpisy.

Dalším účastníkem řízení, který se k podanému odvolání vyjádřil bylo město Velká Bystřice. Město ve svém vyjádření ze dne 5. 12. 2023 uvedlo, že odvolací argumentaci odvolatele považuje za nedůvodnou, odporující provedenímu dokazování, částečně zavádějící, formalistickou až demagogickou. Město Velká Bystřice vyvrací argumenty odvolatele prezentované ve vztahu k prvnímu definičnímu znaku veřejně přístupné účelové komunikace, a to znaku dopravní cesty. Jmenovaný účastník řízení zastává názor, že existence účelové komunikace byla v řízení prokázána historickými mapami, ortofotomapami, fotografiemi i svědeckými výpověďmi. Má být zřejmá i z vodoprávního řízení o povolení stavby rybníka na předmětných pozemcích a dalších důkazů.

K druhému definičnímu znaku město Velká Bystřice podotýká, že Magistrát města Přerova správně uzavřel, že komunikace nacházející se na pozemcích vymezených výrokem

napadeného rozhodnutí slouží ke spojení nemovitostí v k. ú. Velká Bystřice a v k. ú. Přáslavice mezi sebou a současně slouží k obhospodařování přilehlých pozemků. K výhradám odvolatele ohledně vymezení pozemků tvořících posuzovanou dopravní spojnici město Velká Bystřice uvádí, že Magistrát města Přerova se zabýval existencí komunikace na pozemcích, jak je ve svém návrhu vymezil odvolatel. Dodává, že most, o němž se Magistrát města Přerova v odůvodnění zmiňuje, se nachází na pozemcích parc. č. 2313/19 a 2313/53, oba v k. ú. Velká Bystřice. Pokud se tedy Magistrát města Přerova zabýval existencí účelové komunikace na pozemcích po most, nevyvolal tímto odvolatelem tvrzený rozpor výroku napadeného rozhodnutí s jeho odůvodněním.

K souhlasu vlastníka s obecným užíváním město Velká Bystřice zopakovalo svou konzistentní argumentaci s tím, že posuzovaná účelová komunikace byla veřejností užívána po dobu mnoha desítek let s tím, že žádný z vlastníků dotčených pozemků proti tomuto obecnému užívání neměl námitky. Argumentaci odvolatele, který namítá, že nebylo prokázáno, kdo a kdy souhlas s užíváním vyslovil, pak označuje za zavádějící a ignorující pojetí veřejně přístupné účelové komunikace v českém právu a judikatuře. Znovu zdůrazňuje, že předmět řízení byl vymezen právě odvolatelem a je to pouze on, který rozporuje existenci dané komunikace na svých pozemcích. Město Velká Bystřice znovu opakuje, že z provedeného dokazování vyplývá, že posuzovaná cesta byla pro pěší i vozidla nutnou komunikační spojnici, neboť mělo jít o jedinou cestu, přes kterou se mohli další vlastníci v údolí dostat ke svým pozemkům za účelem jejich obhospodařování a výkonu vlastnického práva.

Město Velká Bystřice dále zastává názor, že Magistrát města Přerova se zcela správně vypořádal s naplněním zákonných požadavků, aby sporná cesta plnila roli nutné komunikační spojnice a neexistovala srovnatelná alternativa. Výhrady odvolatele, že Magistrát města Přerova se nesprávně vypořádal s užíváním této komunikace vozidly, považuje za nedůvodné. Z dokazování je podle města zřejmé, že předmětná cesta byla vozidly užívána, zejména za účelem obhospodařování pozemků v údolí Vrtůvky. Využívána měla být s velkou opatrností i pro průjezd směrem k obci Přáslavice. Město Velká Bystřice zastává názor, že pokud po mnoho desítek let daná cesta byla využívána jak chodci, tak vozidly, pak to určitě nebylo činěno bez závažného důvodu a neúčelově, ale šlo o naléhavou, nutnou komunikační potřebu. Na základě shora uvedených skutečností město Velká Bystřice žádá krajský úřad, aby napadené rozhodnutí Magistrátu města Přerova potvrdil.

Vzhledem ke skutečnosti, že Magistrát města Přerova předmětnému odvolání v plném rozsahu nevyhověl, postoupil je v souladu s ust. § 88 správního řádu spolu se spisovým materiálem a svým stanoviskem k dané věci krajskému úřadu jako odvolacímu správnímu orgánu přípisem ze dne 2. 1. 2024 (doručeno dne 4. 1. 2024).

Přezkoumávání rozhodnutí v odvolacím řízení je upraveno ust. § 81 a následnými správního řádu, pokud zvláštní zákon nestanoví jiný postup. Z této právní úpravy mj. vyplývá, že účastník řízení může proti rozhodnutí podat odvolání. Odvolání je třeba podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek. Pokud správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, toto sám nezruší nebo nezmění, předá spis k přezkoumání napadeného rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu, kterým je nejbližší nadřízený správní orgán. V případě rozhodnutí orgánu obce je odvolacím správním orgánem příslušný krajský úřad, jak vyplývá z ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona o krajích, pokud zákon nestanoví jinak.

Jak vyplývá z právní úpravy řádného opravného prostředku, odvolací správní orgán přezkoumává podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí

a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Pokud jde o věcnou správnost napadeného rozhodnutí, pak činí tento přezkum pouze v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nad jejich rámec pak jen tehdy, pokud to vyžaduje veřejný zájem, neboť je povinností správních orgánů, tj. i orgánu odvolacího, ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu předpisů dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejnými zájmy chráněnými zvláštními předpisy. Přitom je odvolací správní orgán oprávněn věc posuzovat samostatně, jak po stránce právní, tak i po stránce skutkové, přičemž je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nemůže se tudíž omezovat pouze na to, co tvrdí účastníci řízení a rovněž není závislý na zjištění a hodnocení správního orgánu prvního stupně. Krajský úřad znovu připomíná, že při přezkoumávání řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, je dále odvolací správní orgán povinen respektovat hledisko procesní ekonomie, tj. nepřihlížet k takovým vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho věcnou správnost.

Podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví, nebo napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání, nebo též napadené rozhodnutí nebo jeho část změní. Jestliže odvolací správní orgán změni nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí. Neshledá-li odvolací správní orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, jež mu předcházelo, nedostatky takové povahy, že by rozhodnutí bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Krajský úřad jako odvolací správní orgán se po ozeznámení se spisem nejprve zabýval otázkou, zda byly splněny formální podmínky umožňující napadené rozhodnutí na základě podaného odvolání přezkoumat. Jak je výše již uvedeno, odvolání proti rozhodnutí může podat účastník řízení ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Krajský úřad se tudíž jako první zabýval otázkou včasnosti a přípustnosti podaného odvolání. Ze spisu zjistil, že předmětné rozhodnutí Magistrátu města Přerova bylo odvolateli doručeno veřejnou vyhláškou dne 26. 10. 2023. Následující den mu počala běžet lhůta 15 dnů na podání tohoto řádného opravného prostředku, jejíž poslední den připadl na pátek 10. 11. 2023. Odvolání, i když jen tzv. blanketní, podal odvolatel dne 25. 10. 2023. Odvolání bylo proto podáno včas v zákonem stanovené lhůtě 15 dnů a je současně přípustné, neboť bylo podáno účastníkem řízení.

K podanému odvolání krajský úřad přezkoumal napadené rozhodnutí dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu a ze spisu Magistrátu města Přerova jakožto prvostupňového správního orgánu zjistil následně uváděné skutečnosti, které považuje pro posouzení věci za rozhodné.

Účelové komunikace tvoří společně s místními komunikacemi, silnicemi a dálnicemi čtyři kategorie pozemních komunikací, a to kategorii nejnižší. Příznačný je jejich lokální význam. To však neznamená, že se jedná o kategorii pozemních komunikací zbytkovou či nějakým způsobem podružnou. Často mohou účelové komunikace pro danou lokalitu představovat kritickou a stěžejní dopravní infrastrukturu. Na rozdíl od dálnic, silnic a místních komunikací, které jsou ve vlastnictví osob veřejného práva, mohou být účelové

komunikace ve vlastnictví soukromých subjektů. Účelové komunikace se dále rozlišují na veřejně přístupné a veřejně nepřístupné. Definice obou podkategorií účelových komunikací jsou upraveny v ust. § 7 zákona o pozemních komunikacích. Obecná definice účelových komunikací v zákoně uvedena není. Účelová komunikace je vymezena především svou primární funkcí. V případě veřejně přístupné účelové komunikace je to sloužit ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními nemovitostmi. Pro veřejně nepřístupné účelové komunikace je naopak zásadním určovacím znakem poloha v uzavřeném prostoru nebo objektu a současně účel sloužit zejména potřebám vlastníka nebo provozovatele tohoto uzavřeného prostoru či objektu.

Z právního hlediska vznikají účelové komunikace již okamžikem naplnění všech definičních znaků. Tím se liší od ostatních typů pozemních komunikací, které *de iure* vznikají až nabytím právní moci rozhodnutí příslušného silničního správního úřadu. Pro určení, zda se jedná o účelovou komunikaci, a pokud ano, zda o veřejně přístupnou nebo nepřístupnou, je tak rozhodující výlučně materiální hledisko.

Toto specifikum s sebou nutně přináší určitou míru právní nejistoty. Tu je však možno zhojit podáním návrhu na určení právního vztahu, ke kterému se uchýlil právě odvolatel. Řízení o určení právního vztahu je upraveno v ust. § 142 správního řádu. Jde o zvláštní typ správního řízení, které je zahajováno na žádost konkrétní osoby s cílem získat autoritativní rozhodnutí o tom, zda tu určitý právní vztah existuje nebo neexistuje (odstavec 1 citovaného ustanovení). Výsledkem řízení je správní rozhodnutí deklaratorní povahy, a má proto účinky ex tunc zpětně od vzniku právního vztahu. Správní orgán musí rozhodnout v mezích své věcné a místní příslušnosti o tom, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá nebo zda zanikl a kdy se tak stalo. Úřad tak rozhodnutím komunikaci nevytváří, ale její existenci úředně potvrzuje, či vyvrací.

Jestliže je možné o vzniku, trvání nebo zániku určitého právního vztahu vydat osvědčení anebo pokud se může otázka jeho vzniku, trvání nebo zániku řešit v rámci jiného správního řízení (jako předběžná otázka dle ust. § 57 správního řádu), správní orgán deklaratorní rozhodnutí nevydává. Řízení o určení právního vztahu má tak subsidiární povahu. Osvědčení se vydává, pokud není o věci žádná pochybnost, není zapotřebí použít správního uvážení nebo vyložit neurčitý právní pojem. Osvědčením se osvědčují skutečnosti obecně zřejmé z úřední činnosti správního orgánu a platí pro ně presumpce správnosti, pokud není prokázán opak. Vydání osvědčení má přednost před vydáním deklaratorního rozhodnutí, neboť to odpovídá jedné ze základních zásad správního řízení, tj. zásadě rychlosti a hospodárnosti.

Jednou z podmínek tohoto deklaratorního řízení je to, že žadatel musí již v žádosti prokázat, že vydání příslušného rozhodnutí je nezbytné pro uplatnění jeho práv. Žadatel proto musí navrhnout takové důkazy, které budou tuto nezbytnost prokazovat. Z uvedeného vyplývá, že důkazní břemeno a povinnost zjišťovat podklady pro rozhodnutí je na straně žadatele a zásada materiální pravdy je zde určitým způsobem omezena. Správní orgán proto provádí především důkazy navržené žadatelem. Pouze v případě, že je na věci veřejný zájem a navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i jiné důkazy z vlastní iniciativy.

I přesto, že žádost odvolatele splňovala podmínky stanovené shora citovaným ustanovením správního řádu, nemusel o ní Magistrát města Přerova vést samostatné řízení. Otázku existence dotčené účelové komunikace totiž mohl vyřešit jako předběžnou otázku v rámci řízení o odstranění překážky z účelové komunikace dle ust. § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích zahájeném na návrh města Velká Bystřice ze dne 5. 9. 2017. K takovému závěru dospěl i Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci

ve svém rozhodnutí č. j. 65 A 95/2019-95 ze dne 29. 9. 2020. Jmenovaná soudní instance v citovaném rozsudku uvedla, že právě v řízení o odstranění překážky zřetelně vyvstala pochybnost, zda se v místě, kde byla tato překážka umístěna nachází veřejně přístupná účelová komunikace. Krajský soud doplnil, že vyřešení této otázky bylo klíčovým pro posouzení důvodnosti návrhu města Velká Bystřice na odstranění pevné překážky. Tuto svou úvahu podpořil odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ans 2/2007-128 ze dne 15. 11. 2007, který v tomto rozhodnutí judikoval: „*vyvstane-li otázka charakteru účelové komunikace v řízení o návrhu na odstranění překážky z této komunikace, posoudí ji silniční správní úřad jako otázku předběžnou a v závislosti na tom o návrhu meritorně rozhodne.*“

Z vyjádření odvolatele ze dne 6. 3. 2023 (založeno na listu č. 96 spisu) k odvolání města Velká Bystřice podanému proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova č. j. MMPř/254370/2022/RA ze dne 23. 1. 2023, krajský úřad zjistil, že řízení o návrhu města Velká Bystřice na odstranění pevné překážky z veřejně přístupné účelové komunikace na pozemcích parc. č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v k. ú. Velká Bystřice, mělo být pravomocně zastaveno usnesením Magistrátu města Přerova č. j. MMPř/293937/2019/Sko ze dne 19. 12. 2019. Odvolatel uvádí, že důvodem k tomuto postupu bylo dle odůvodnění předmětného usnesení to, že odstranění pevných překážek lze přikázat pouze z účelové komunikace veřejně přístupné a pozemky, po kterých byla vedena tvrzená účelová komunikace jsou na základě vydaného pravomocného stavebního povolení staveništěm. Podle Magistrátu města Přerova se tak žádost města Velká Bystřice stala zjevně bezpředmětnou.

Ke stejnému závěru dospěl Magistrát města Přerova i ohledně žádosti odvolatele. S jeho právním posouzením dané záležitosti se však neztotožnil Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci. Na základě žaloby města Velká Bystřice proto usnesení Magistrátu města Přerova o zastavení předmětného řízení, stejně jako rozhodnutí krajského úřadu, kterým bylo toto usnesení potvrzeno, zrušil a věc vrátil krajskému úřadu k novému projednání.

Magistrátu města Přerova proto nezbylo než otázku charakteru účelové komunikace vyřešit v rámci řízení vedeného na základě žádosti odvolatele ze dne 26. 2. 2018.

Jak již krajský úřad opakovaně uvedl ve svých předchozích rozhodnutích, o veřejně přístupné účelové komunikaci lze hovořit v případě naplnění jejích definičních znaků, a to i v případě, že o jejím charakteru nebylo vydáno správní rozhodnutí. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je účelovou komunikací pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo pro spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo pro obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Kromě tohoto zákonného účelu je rovněž nutné, aby se jednalo o určitou stálou a v terénu patrnou cestu, neboť veřejně přístupná účelová komunikace je pozemní komunikací a v souladu s ust. § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích jde o dopravní cestu určenou k užití silničními a jinými vozidly a chodci. První dva znaky účelové komunikace tak definuje zákon o pozemních komunikacích.

Kromě shora uvedených náležitostí, které vyplývají přímo ze zákona, bude veřejně přístupná účelová komunikace existovat pouze se souhlasem vlastníka. Tento závěr vyplývá z dosavadní judikatury civilní i správní (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu č. j. 22 Cdo 1868/2000 ze dne 15. 11. 2000 a taktéž rozsudek č. j. 22 Cdo 2191/2002 ze dne 7. 10. 2003, rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 20/2003-64 ze dne 27. 10. 2004 a nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 268/06 ze dne 9. 1. 2008), která navazuje již na rozhodovací praxi předválečného Nejvyššího správního soudu. Ten mimo

jiné dovodil, že „pozemek, který je v soukromém vlastnictví, lze uznati za veřejnou cestu jen tehdy, jsou-li splněny dva předpoklady, a to jednak, že pozemek byl věnován buď výslovným projevem nebo z konkludentních činů vlastníka byl k obecnému užívání určen a dále především z toho, že toto užívání slouží k trvalému uspokojení nutné komunikační potřeby.“ (Boh A 10017/32).

Co se týče „kvality“ souhlasu vlastníka, ten může být buď výslovný, či konkludentní. Jestliže však vlastník se zřízením účelové komunikace souhlasil, jsou jeho soukromá práva v takovém případě omezena veřejnoprávním institutem obecného užívání pozemní komunikace, které nemůže být vyloučeno jednostranným úkonem vlastníka, jenž takový souhlas udělil, ani jeho právními nástupci. Jestliže vlastník pozemku v minulosti, kdy pozemek začal sloužit jako účelová komunikace, s tímto *nevyslovil kvalifikovaný nesouhlas*, jde o účelovou komunikaci, vzniklou ze zákona. Stačí, aby vlastník *strpěl užívání pozemku* jako komunikace, v případě nesouhlasu musí však jít o aktivní jednání. Pokud vznikne účelová komunikace, je její právní status závazný i pro budoucí majitele pozemku - účelové komunikace, tito nejsou oprávněni komunikaci ze své vůle uzavřít. Výjimku z tohoto pravidla tvoří pouze případy, kdy nedochází k převodu mezi soukromými subjekty, ale kdy je komunikace nabývána od veřejnoprávní korporace - zde nelze souhlas bez dalšího presumovat (uvedený nálezn Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 268/06). Veřejnou cestou se tedy pozemek stává jeho věnováním obecnému užívání, ať již vlastníkem výslovně projevem souhlasem nebo konkludentním strpěním (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 27/2009-66 ze dne 30. 9. 2009).

Druhou judikatorně dovozenou podmínkou pro vznik veřejně přístupné účelové komunikace je též existence nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby. Tj. neexistence srovnatelné alternativy, kdy komunikace představuje nezbytnou spojnici pro vlastníky konkrétních nemovitostí, popř. komunikační spojení není zajištěno soukromoprávním institutem, např. prostřednictvím věcného břemene (služebnosti) či prostřednictvím individuálních souhlasů apod., k tomu např. již zmiňovaný nálezn Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 268/06. Existují-li tedy jiné způsoby, jak dosáhnout sledovaného cíle (zajištění komunikačního spojení nemovitostí), aniž by došlo k omezení vlastnického práva, je třeba dát před omezením vlastnického práva přednost těmto jiným způsobům.

Pokud by byť i jeden ze znaků scházel, o veřejně přístupnou účelovou komunikaci se jednat nemůže (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 137/2021-80 ze dne 26. 1. 2023).

S odkazem na výše uvedené byl proto Magistrát města Přerova povinen v první řadě zkoumat fyzickou existenci dopravní cesty v přírodě. I přesto, že odvolatel podal žádost o určení existence či neexistence veřejně přístupné účelové komunikace, z čehož lze vyvodit, že si byl vědom, že po pozemcích v jeho vlastnictví vede dopravní cesta, nyní naplnění tohoto definičního znaku rozporuje. Odvolatel tvrdí, že na pozemcích parc. č. 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 vše v k. ú. Velká Bystřice není tato pozemní komunikace nikterak znatelná, resp. nenachází se na nich. Doplnuje, že tato skutečnost byla seznatelná při místním šetření konaném dne 2. 8. 2018.

Z listinných důkazů založených ve správním spise lze vyvodit, že komunikace nacházející se na pozemcích vymezených výrokiem napadeného rozhodnutí Magistrátu města Přerova nahradila původní cestu vedoucí podél vodního toku Vrtůvka, a to nejpozději kolem roku 1980. Z patnácti čestných prohlášení vlastníků či spoluvlastníků pozemků ležících v údolí Vrtůvky datovaných ke dni 24. 8. 2018 (založeno na listech č. 10-24 spisu) vyplynulo, že cesta byla na dotčené pozemky posunuta v důsledku provedených melioračních prací.

Dle obsahově shodných prohlášení několika majitelů parcel měla být cesta v terénu patrná a stálá, dokud nový vlastník neumístil na komunikaci překážku, půdu zkeypřil, osel trávou a zamezil obecnému užívání této komunikace.

Krajský úřad podotýká, že s odkazem na dosavadní judikaturu správních soudů je třeba stálost a patrnost cesty v terénu posuzovat k jejímu faktickému stavu, v jakém se nacházela před umístěním pevné překážky (viz například již zmiňovaný rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 A 27/2012-91 ze dne 18. 12. 2012). Magistrát města Přerova tudíž povahu předmětné účelové komunikace správně hodnotil ke dni podání žádosti města Velká Bystřice o odstranění překážek. Tedy k okamžiku, kdy bylo bráněno v jejím užívání.

Ze správního spisu vyplynulo, že vlastník předmětných pozemků tyto ohradil elektrickými ohradníky a pozemky, kde byla cesta v terénu patrná, byly osety trávou. Tato skutečnost byla doložena fotografií poskytnutou městem Velká Bystřice, jež měla být pořízena dne 6. 4. 2017, aniž by na ní bylo současně uvedeno, jaký pozemek zachycuje (založeno jako příloha podání na listu č. 9 spisu). I když krajský úřad jen odhaduje, o který konkrétní pozemek se jedná, cesta je na něm na první pohled patrná. Informace o osetí vyjetých kolejí travním semenem byla potvrzena cedulí umístěnou na dřevěné ohradě, s textem „*Prosím nevstupujte. Roste tu nová tráva*“. S ohledem na tento fakt, lze důvodně usuzovat, že zde byl záměr odvolatele zamezit uživatelům další vstup na tuto zřetelnou cestu. Krajský úřad nemá důvod pochybovat o tom, že v inkriminované době byla cesta patrná i na dalších posuzovaných pozemcích, neboť ta jako dopravní spojnice zcela jistě pokračovala a vedla i po ostatních navazujících parcelách. Zřetelnost předmětné komunikace v terénu je jasně patrná z drtivé většiny snímků ortofotomapy s vymezením jednotlivých katastrálních území posuzovaných pozemků zachycujících danou lokalitu v letech 2009, 2012, 2014 a 2018, jakož i leteckého snímku tohoto území pořízeného z veřejné databáze seznam.cz dne 16. 5. 2015. Veškeré tyto snímky jsou přiloženy k protokolu o proběhnuvším místním šetření konaném dne 2. 8. 2018 (označeny jako přílohy č. 1, č. 2 a č. 3). Krajský úřad s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 63/2013-49 ze dne 25. 9. 2013 pro úplnost podotýká, že kritérium zřetelnosti v terénu slouží pouze k vyloučení těch cest, které ve skutečnosti žádnými cestami nejsou, protože buď v terénu nikdy reálně nevznikly, nebo naopak již dávno pokojně zanikly. Správní orgány by jej podle názoru této vrcholné soudní instance měly aplikovat uvážlivě a v pochybnostech považovat cestu spíše za patrnou v terénu.

Tento závěr není v rozporu se skutečností, že v důsledku instalace elektrických ohradníků, které zamezily užívání cesty a jejímu současnému zatravnění, se cesta stala časem neznatelnou, což bylo potvrzeno při místním šetření konaném dne 2. 8. 2018. S ohledem na shora uvedené pak Magistrát města Přerova dospěl k závěru, že posuzovaná cesta splňuje první definiční znak, neboť se podle něj jedná o cestu určenou k užití vozidly a chodci, stálou a patrnou v terénu. Tento úsudek podporuje i fakt, že pozemky parc. č. 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/5 v k. ú. Velká Bystřice byly do března roku 2017 v katastru nemovitostí vedeny jako druh pozemku ostatní plocha, způsob využití ostatní komunikace. Změna druhu uvedených pozemků na trvalý travní porost byla provedena na žádost odvolatele, s tím, že byla realizována bez územního rozhodnutí nebo bez územního souhlasu stavebního úřadu.

V posuzované věci Magistrát města Přerova dovodil i naplnění znaku zákonného účelu, když dospěl k závěru, že předmětná komunikace slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí, jakož i k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Tento stroze odůvodněný závěr lze opřít o důkazní materiál založený ve spise, mj. o svědecké výpovědi některých vlastníků dotčených pozemků (založeno na listech č. 86-89 spisu). Odvolatelem namítaný rozpor ve vymezení

pozemků považuje krajský úřad za marginální, nemající vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský úřad zdůrazňuje, že Magistrát města Přerova svým rozhodnutím plně vyčerpal předmět řízení, který vymezil právě odvolatel.

Magistrát města Přerova konstatoval i naplnění třetího definičního znaku veřejně přístupné účelové komunikace, kterým je souhlas vlastníka s obecným užíváním pozemku. Úkolem silničního správního úřadu je v řízení prokázat, zda vlastníci v minulosti umožnili užívání sporné komunikace blíže neurčenému okruhu osob, aniž by zachovávali kontrolu nad tím, kdo konkrétně cestu užívá. Jak již krajský úřad uvedl výše, k užívání pozemku jako účelové komunikace postačí souhlas udělený mlčky. Z předložené spisové dokumentace vyplynulo, že dotčené pozemky byly do doby umístění pevné překážky, k čemuž mělo dojít v dubnu roku 2017, pokojně užívány jako dopravní cesta, a to nejen vlastníky přilehlých pozemků, ale např. i výletníky. Krajský úřad ve spise neobjevil žádnou informaci, která by vypovídala o tom, že některý z vlastníků posuzovaných pozemků se jeho užívání jako komunikační spojnice před zmíněným datem aktivně bránil. Přiklonil se tak k závěru Magistrátu města Přerova, že předešlí vlastníci průchody po pozemcích po několik desetiletí nerušeně trpěli. Na základě těchto okolností by bylo možné udělení souhlasu presumovat. Krajský úřad má za to, že odvolatelem namítanou nepřezkoumatelnost uvedených závěrů Magistrátu města Přerova nemůže způsobit fakt, že odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje přesný údaj o udělení takového souhlasu, který až na výjimky (viz výše) přechází z vlastníka na vlastníka. Krajský úřad se domnívá, že právě tato jeho vlastnost a skutečnost, že byl v minulosti s největší pravděpodobností poskytnut konkludentně, zapříčinily absenci konkrétního data o jeho udělení.

Krajský úřad dále podotýká, že při hodnocení tohoto definičního znaku je třeba současně vzít v potaz, že pozemky odvolatele parc. č. 2151/1 a 2312/3 v k. ú. Velká Bystřice jsou zatíženy věcným břemenem přístupu a příjezdu zřízeného ve prospěch vlastníka pozemku parc. č. 2150 k. ú. Velká Bystřice, kterým je v současné době Vlácilová Marta, bytem Kollárova 411, 783 53 Velká Bystřice. Ústavní soud uvádí, že případné užívání pozemku z titulu věcného břemene může mít určitý význam při zkoumání existence souhlasu vlastníka s obecným užíváním. Skutečnost, že vlastník pozemku nebo jeho právní předchůdce upravil užívání svého pozemku formou věcného břemene, nasvědčuje spíše tomu, že vlastník pozemku, resp. jeho právní předchůdce neměl v úmyslu povolit neomezené užívání komunikace na jeho pozemku určeným okruhem osob (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 76/2009-60 ze dne 22. 12. 2009 nebo č. j. 1 As 32/2012 ze dne 2. 5. 2012). Na druhou stranu takovou možnost nelze pouze ze zřízení věcného břemene ani zcela vyloučit, jelikož konkrétní jednání vlastníka může svědčit o tom, že nad rámec svého závazku z věcného břemene souhlasil, byť konkludentně, s užíváním svého pozemku určeným okruhem osob, tj. okruhem osob překračujícím okruh osob oprávněných z věcného břemene (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 3/2009-76 ze dne 16. 3. 2010). Magistrát města Přerova proto při novém projednání věci zhodnotí, jaký dopad má existence věcného břemene na posuzovanou věc.

Narozdíl od minulého rozhodnutí Magistrátu města Přerova č. j. MMPr/254370/2022/RA ze dne 23. 1. 2023, v němž tento silniční správní úřad dospěl k závěru, že na posuzovaných pozemcích se veřejně přístupná účelová komunikace nenachází, přijal Magistrát města Přerova tentokrát závěr, že je naplněn i poslední definiční znak. Magistrát města Přerova v odůvodnění napadeného rozhodnutí správně uvádí, že aby byla podmínka nutné komunikační potřeby naplněna a účelová komunikace tak započala existovat jako veřejně přístupná, musí být předmětná cesta nezbytná a prakticky nenahraditelná.

Krajský úřad v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů připomíná, že aby mohlo dojít k deklaraci existence konkrétní veřejně přístupné účelové komunikace, musí být dostatečným způsobem zjištěn veřejný zájem na obecném užívání takové komunikace (§ 19 zákona o pozemních komunikacích). Tento zájem spočívá právě v nezbytné komunikační potřebě, kterou by tato komunikace zajistila za předpokladu, že neexistují komunikační alternativy, o nichž je možné ještě rozumně uvažovat. Jak totiž vyplývá z definičních znaků účelové pozemní komunikace a vůbec z účelu tohoto institutu jako takového, jejím primárním smyslem je zajištění přístupu vlastníků k jejich nemovitostem tam, kde neexistuje jiná alternativa přístupu a kde tento přístup není „upraven“ soukromoprávním institutem (např. věcným břemenem) viz nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 268/06. Vhodnými alternativami nicméně obecně mohou být i ty, které představují zhoršení komunikačních možností (např. i co do vzdálenosti přístupu). Zjišťování existence nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby tak musí být nedílnou součástí postupu silničního správního úřadu v řízení o deklaraci existence veřejně přístupné účelové pozemní komunikace, a to na základě analýzy jednotlivých komunikačních možností v daném území, jejíž provedení je úkolem silničního správního úřadu. Je tudíž potřeba vyřešit otázku proporcionality omezení vlastnického práva ve prospěch veřejného zájmu spočívajícího v přístupu veřejnosti na komunikaci, která se nachází na pozemku v soukromém vlastnictví. Protože i když je komunikace v majetku fyzické osoby, dispozice s komunikací je omezena veřejnoprávním institutem obecného užívání, která má v daném případě přednost před soukromoprávní dispozicí s takovou komunikací. Vlastnické právo je omezitelné pouze v případě kolize s jiným základním právem nebo v případě nezbytného prosazení ústavně aprobovaného veřejného zájmu a za náhradu. Pokud některá z podmínek nuceného omezení vlastnického práva chybí (například kompenzace za něj), jedná se o neústavní porušení vlastnického práva. V takových případech lze ústavně konformně omezit vlastnické právo pouze se souhlasem vlastníka (nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 268/06, body 30 a 31, a obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 80/2006-105 ze dne 26. 6. 2008).

Z obsahu odůvodnění věnovanému tomuto definičnímu znaku vyplynulo, že Magistrát města Přerova v souladu s pokyny krajského úřadu zjišťoval nutnou komunikační potřebu ve vztahu ke konkrétním nemovitostem vlastníků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 213/2015-14 ze dne 30. 11. 2015). Magistrát města Přerova konstatoval, že z katastrální mapy je zřejmé, že nutná komunikační potřeba je naplněna k jedinému pozemku p. č. 2154 v k. ú. Velká Bystřice. Dle jeho názoru není na jmenovaný pozemek jiný přístup zajištěn. Magistrát města Přerova ve svém rozhodnutí současně uvádí, že v daném případě posuzoval nutnou komunikační potřebu pro pěší, pro veřejnost, která cestu využívá jako pěší zkratku mezi dvěma obcemi, a stejně tak i nutnou komunikační potřebu pro průjezd vozidly. Podle jeho slov je cesta dlouholetou spojnici obou obcí od nepaměti a je využívána k uspokojování komunikační potřeby občanů mikroregionu. Krajskému úřadu se přijaté závěry jeví jako vnitřně rozporné.

Z předpisů veřejného práva plyne požadavek, aby cesta naplňovala nutnou komunikační potřebu (nebyla k ní alternativa), tedy **aby vůbec existoval dostatečně intenzivní problém s přístupem k pozemkům**, který je třeba vyřešit, a jehož řešení může představovat právě vznik veřejně přístupné účelové komunikace. Krajský úřad prostřednictvím dálkového přístupu do katastru nemovitostí zjistil, že pozemek parc. č. 2154 vlastní Ing. Jiří Pečinka, nar. 28. 2. 1960, Žižkova 312, 783 53 Velká Bystřice. Ing. Pečinka jako majitel zmíněného pozemku se nikdy v průběhu tohoto dlouhého řízení své nezbytné komunikační potřeby nedovolával. A to ani jako účastník místního šetření konaného v srpnu roku 2018. Z obsahu provedených svědeckých výpovědí (založeny na listech č. 86-89 spisu) bylo zjištěno, že ani další fyzické osoby jako

vlastníci dotčených pozemků nemají s přístupem na své obhospodařované pozemky problém. K uvedenému krajský úřad dále podotýká, že pozemek, ke kterému Magistrát města Přerova dovedl nezbytnou komunikační potřebu se nachází cca v první třetině posuzované cesty. Pakliže by dotčená komunikace plnila roli nezbytné komunikační spojnice výhradně pro tuto jedinou parcelu, měl by dle názoru krajského úřadu Magistrát města Přerova zvážit, zda deklarovat jako veřejně přístupnou účelovou komunikaci veškeré pozemky zahrnuté ve výroku napadeného rozhodnutí. Krajský úřad podotýká, že namítanou absenci komunikačního spojení pozemku parc. č. 2154 lze případně řešit více či méně úspěšně i jinými právními instituty např. věcným břemenem (nově služebností), nájmem či výprosem. Zřízení služebnosti stezky (umožňující právo chodit) a služebnosti cesty (zahrnující právo jízdy) se lze za úplatu domáhat i u obecného soudu.

Jak již krajský úřad uvedl ve svém předešlém rozhodnutí ze dne 23. 5. 2022, pouhé užívání cesty širokou veřejností, zejména pokud by toto užívání bylo za účelem procházek, turistiky či cyklistiky, nelze brát samo o sobě za naplnění nutné komunikační potřeby. Omezení vlastnického práva k pozemku ve formě veřejné komunikace nelze konstruovat pouze na základě zjištění, že tento pozemek veřejnost dlouhodobě užívá ke zkrácení cesty. Již dobová judikatura v posuzování nutnosti komunikační potřeby vážila proporcionalitu omezení vlastnického práva tak, že dovedla závěr, podle něhož okolnost, že pěšina je pro část obce nejkratším spojením, neospravedlňuje ještě sama o sobě závěr, že jde o komunikaci nutnou (rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 14984/32, č. 10130/1932 Boh. A). Krajský úřad zastává názor, že nutnou komunikační potřebu nelze bez dalšího ospravedlnit hlediskem bezpečnosti, jak ve svém rozhodnutí uvádí Magistrát města Přerova. Krajský úřad ve svém posledním rozhodnutí č. j. KUOK 54579/2023 ze dne 11. 5. 2023 odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 99/2022-56 ze dne 28. 6. 2022, ve kterém tato vrcholná soudní instance vyslovila právní větu, z níž cituji: *„Při porovnání obou komunikací musí správní orgán hodnotit i další skutečnosti, jako například stav obou komunikací, jejich bezpečnost či konkrétní využívání v dané lokalitě, tedy nikoli pouze rozdíl ve vzdálenostech. Komunikace přitom musí správní orgán hodnotit z pohledu těch, kteří je skutečně využívají, tedy nikoli pouze z pohledu motoristů, ale případně i z pohledu cyklistů či pěších.“* Ve zmiňovaném rozhodnutí dotýčný silniční správní úřad posuzoval dopravní spojnici vedoucí do tzv. střediskové obce. Tj. do místa, které jednotliví uživatelé navštěvovali za účelem plnění povinné školní docházky, docházky do mateřské školy, návštěvy lékaře či pošty. Krajský úřad zastává názor, že šlo o případ do jisté míry odlišný od situace posuzované v tomto řízení. Obec Přáslavice, která se nachází na druhém konci sporné dopravní spojnice, je územně samosprávný celek s počtem obyvatel 1472 (k 1. 1. 2024), nachází se zde mateřská i základní škola, pošta i zdravotnické zařízení (ověřeno na webu obce). Krajský úřad navíc s ohledem na povahu sporné komunikace zastává názor, že i kdyby některý z uvedených objektů občanské vybavenosti v Přáslavicích přece jen chyběl, bude spíše výjimkou, aby místní občané jako pěší k dopravě využili tuto travnatou, místy možná blátivou pěšinu. Krajský úřad se tak ztotožňuje s názorem odvolatele, že tudíž není zřejmé, jaké potřeby občanů mikroregionu mají být takovou tvrzenou cestou uspokojovány. Odůvodnění stran bezpečnosti se proto krajskému úřadu jeví jako nepřiléhavé.

Jako dostatečné tak v důsledku výše uvedeného nemůže být shledáno ani posouzení vhodnosti alternativní cesty provedené Magistrátem města Přerova. Jmenovaný silniční správní úřad dospěl k závěru, že cesta, která je schopná pokrýt komunikační potřebu posuzovaných pozemků, tudíž se nabízí jako alternativa dané komunikace, prochází z části po pozemcích v majetku fyzických osob, a tedy stejně jako posuzovaná komunikace omezuje soukromé vlastnictví. Ani tentokrát však není v rozhodnutí zcela jasně uvedeno, kudy přesně, tj. po kterých (všech) pozemcích, tato alternativní cesta

má vést. V případě, že Magistrát města Přerova při opětovném zhodnocení důkazního materiálu dojde znovu k závěru, že posuzovaná komunikace plní funkci nezbytné komunikační spojnice a bude tudíž hledat její alternativu, krajský úřad doporučuje, aby pozemky zajišťující alternativní příjezd zdokumentoval např. za využití mapového výřezu. Krajský úřad si je vědom, že posoudit dostatečnost alternativního příjezdu po parcelách je velmi obtížné a vždy bude z povahy věci záležet na do jisté míry subjektivním stanovisku posuzovatele při výkladu neurčitého právního pojmu „nutná komunikační potřeba“. V této souvislosti krajský úřad opětovně odkazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Brně č. j. 30 A 139/2018-117 ze dne 27. 1. 2021, který v něm podává „jakýsi návod“ jak postupovat při hodnocení alternativní cesty. Jmenovaný krajský soud v něm mj. uvádí, že je třeba zjistit, jaký typ dopravy má cesta naplňující nutnou komunikační potřebu pojmut, přičemž je nutno vyjít ze zhodnocení dopravnětechnického a stavebního stavu alternativní komunikace, např. šířky, sklonu, typu zpevnění, aby mohlo být vyhodnoceno, zda se typ dopravy, který sporná cesta doposud umožňovala v rozsahu, v jakém to povaha zpřístupňovaných nemovitostí do budoucna vyžaduje, může odehrávat také po alternativní cestě. Stěžejní je rovněž skutečnost, v jakém vlastnictví se nachází pozemky plnící funkci alternativy. Pakliže nejsou v majetku veřejnoprávní korporace (státu, kraje, obce), ale náleží fyzické osobě, je třeba dále zkoumat, která z těchto cest zatěžuje soukromé vlastnictví méně.

Krajský úřad dále ve shodě s odvolatelem podotýká, že má-li tvrzená cesta sloužit k dopravní obsluze zemědělských a lesních pozemků, pak je nutno tomu přizpůsobit i typ dopravní techniky. Není možné očekávat bezproblémový příjezd běžným osobním vozidlem kdykoliv v průběhu roku, bez ohledu na roční období a povětrnostní podmínky.

Protože odvolatel závěrem svého odvolání znovu poukazuje na skutečnost, že dotčené území je právně blokováno stavenišťem stavby „rybník Velká Bystřice-Vrtov“, považuje krajský úřad za potřebné vyjádřit se k této odvolatelem opakovaně namítané právní uzavřenosti lokality. Krajský úřad i tentokrát uvádí, že ve vztahu k posouzení znaků veřejně přístupné účelové komunikace není relevantní, zda byla povolena stavba na předmětných pozemcích, neboť samotné povolení stavby na těchto pozemcích nemá vliv na případnou existenci veřejně přístupné účelové komunikace. Tento závěr činí plně ve shodě se závěrem Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci vysloveným již ve shora citovaném rozhodnutí č. j. 65 A 95/2019-95. V souvislosti s posouzením stavby jako pevné překážky krajský úřad dále odkazuje na své závěry uvedené na straně č. 14 rozhodnutí č. j. 54579/2023 ze dne 11. 5. 2023.

Krajský úřad závěrem shrnuje, že pro deklarování veřejně přístupné účelové komunikace je nutno **primárně zkoumat účel stanovený v § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích** (spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo obhospodařování zemědělských a lesních pozemků) a příp. existenci soukromoprávní úpravy. **Teprve sekundárně bude založeno právo vstupu třetím osobám**, a tím naplněna podmínka obecného užívání (předem nevymezeným počtem osob) - až potom lze přistoupit k veřejnoprávnímu omezení vlastnického práva, neboť teprve tehdy vznikne pozemní komunikace. Jak zdůraznil Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. II. ÚS 268/06 - optimálním řešením v obdobných situacích pro obě strany sporu by bylo zřízení věcného břemene za finanční náhradu. Dokud však taková úprava vztahů mezi účastníky neexistuje, je třeba důsledně poskytovat ochranu vlastnickému právu, a nikoliv je nepřípustně omezovat skrze institut účelové komunikace tam, kde veřejný zájem absenteje.

Vzhledem k výše uvedeným nedostatkům a pochybením Magistrátu města Přerova je nutné konstatovat, že odvoláním napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ust. § 3

správního řádu, jelikož nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonu správního orgánu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Je současně nutné jej považovat za vydané v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, neboť Magistrát města Přerova nedostatečně odůvodnil své závěry ohledně (ne)naplnění znaků veřejně přístupné účelové komunikace, jak je uvedeno výše. I v tomto deklaratorním řízení je třeba se vypořádat se všemi spornými otázkami a své rozhodnutí podrobně odůvodnit (viz ust. § 68 odst. 3 správního řádu: v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí). Těmto požadavkům ovšem Magistrát města Přerova v odvoláním napadeném rozhodnutí zcela nedostál. Krajský úřad proto přistoupil k postupu dle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu a odvoláním napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Magistrátu města Přerova k novému projednání. V rámci tohoto nového projednání Magistrát města Přerova opětovně posoudí naplnění znaků veřejně přístupné účelové komunikace na základě zjištěného skutkového stavu ve věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s ust. § 3 správního řádu. Současně při svém posouzení zohlední výše uvedené závěry krajského úřadu a své rozhodnutí řádně odůvodní v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Pro účely oznamování tohoto rozhodnutí pak krajský úřad převzal vymezení účastníků z odvoláním napadeného rozhodnutí Magistrátu města Přerova. Vzhledem k tomu, že se v daném případě jedná o řízení s velkým počtem účastníků dle ust. § 144 správního řádu (jelikož má více než 30 účastníků), doručoval Magistrát města Přerova své rozhodnutí veřejnou vyhláškou, s výjimkou účastníků řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu, kterým se v souladu s ust. § 144 odst. 5 správního řádu doručuje jednotlivě. Stejně tak doručuje toto rozhodnutí i krajský úřad jako odvolací správní orgán.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem rozhodl krajský úřad tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se dle ust. § 91 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
zástupce vedoucího odboru

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu nejméně 15 dnů na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje a Magistrátu města Přerova, v rámci výkonu dobré správy také na úřední desce Městského úřadu Velká Bystřice. Rozhodnutí se zveřejní též způsobem umožňující dálkový přístup. Patnáctý den vyvěšení je dnem doručení tohoto rozhodnutí, přičemž pro běh lhůty je rozhodující den vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje.

20 -02- 2024

Vyvěšeno dne

Sejmuto dne

Městský úřad Velká Bystřice

Odbor tajemníka
Zámecké náměstí 79 | 783 53 Velká Bystřice
tel.: +420 585 351 370 | fax: +420 585 351 371
e-mail: m-uvb.cz | www.velkabystrice.cz
IC: 00299651 | DIČ: CZ00299651 | ID schránky: tv5bqfv

01

Razítko a podpis subjektu, který potvrzuje vyvěšení a sejmутí rozhodnutí

Lucie Vaculíková

Obdrží:

1. Magistrát města Přerova - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení této písemnosti na své úřední desce na dobu nejméně 15 dnů a o zpětné zaslání potvrzeného vyvěšení po uvedené době)
2. Městský úřad Velká Bystřice - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení této písemnosti na své úřední desce na dobu nejméně 15 dnů a o zpětné zaslání potvrzeného vyvěšení po uvedené době)

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu (doručováno do vlastních rukou):

3. PhDr. Simona Sokolová, Příční 1004, 783 53 Velká Bystřice
v zastoupení
Mgr. Pavlem Piňosem, advokátem, ev. č. ČAK 10123, se sídlem Kramářova 3379, 750 02 Přerov 2 (IDDS: d5mgmks)

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 2 správního řádu (doručováno veřejnou vyhláškou):

4. Město Velká Bystřice, Zámecké náměstí 79, 783 53 Velká Bystřice
5. AGRA Velký Týnec, a. s., Bystřická č.p. 704, 783 72 Velký Týnec 1
6. Agrospol Velká Bystřice s.r.o., Svěsedlická č.p. 740, 783 53 Velká Bystřice
7. Irena Barneková, Na Svobodě č.p. 455, 783 53 Velká Bystřice
8. Pavla Bernardová, 8. května č.p. 78, 783 53 Velká Bystřice
9. Jiří Budina, Žižkova č.p. 251, 783 53 Velká Bystřice
10. Mgr. Jana Budinová, Žižkova č.p. 251, 783 53 Velká Bystřice
11. Česlav Čajka, Na Letné č.p. 754, 783 53 Velká Bystřice
12. Ing. Tomáš Dosoudil, 8. května č.p. 28, 783 53 Velká Bystřice
13. Ing. Pavlína Dragúňová, Vrtov č.p. 577, 783 53 Velká Bystřice
14. Družstvo Berillion, 8. května č.p. 503/27, 779 00 Olomouc 9
15. Vlasta Ellnerová, Svěsedlická č.p. 510, 783 53 Velká Bystřice
16. Jan Glauder, Přáslavice č.p. 90, 783 54 Přáslavice
17. Oldřich Habáň, Křížkovského č.p. 745, 783 53 Velká Bystřice
18. Věra Hliněná, tř. Kosmonautů č.p. 1028/7, Hodolany, 779 00 Olomouc 9
19. Ing. Jiří Hořínek, Okružní č.p. 4699, 760 05 Zlín 5
20. Mojmír Hořínek, ČSA č.p. 7, 783 53 Velká Bystřice
21. Ing. Zdeněk Hořínek, ČSA č.p. 5, 783 53 Velká Bystřice
22. Jindřiška Hořínková, ČSA č.p. 7, 783 53 Velká Bystřice
23. Pavel Hubáček, Mrsklesy č.p. 199, 783 65 Hlubočky 3
24. Kateřina Hubáčková, Habartice č.p. 13, 788 23 Jindřichov u Šumperka
25. Antonín Hynek, ČSA č.p. 86, 783 53 Velká Bystřice
26. Blanka Hynková, ČSA č.p. 86, 783 53 Velká Bystřice
27. Ing. Zdeněk Kolman, Nádražní II č.p. 583, 783 53 Velká Bystřice
28. Bedřich Kretschmer, Přáslavice č.p. 196, 783 54 Přáslavice
29. Marie Krumpholcová, 8. května č.p. 21, 783 53 Velká Bystřice
30. Marie Křesalová, Kollárova č.p. 175, 783 53 Velká Bystřice
31. Lenka Kutilová, Nábřeží č.p. 754/9, 779 00 Olomouc 9
32. Jan Kutra, Řezáčova č.p. 425/2, Lazce, 779 00 Olomouc 9
33. Ing. Vladimír Kutra, Přáslavice č.p. 40, 783 54 Přáslavice
34. MUDr. Olga Látalová, Neumannova č.p. 902/9, Hodolany, 779 00 Olomouc 9
35. Lesy České republiky, s.p., Přemyslova č.p. 1106/19, Nový Hradec Králové, 500 08 Hradec Králové 8
36. Jarmila Lipková, Kocourovce č.p. 7, Přáslavice, 783 56 Doloplazy

37. Ing. Jaroslav Mádr, Křížkovského č.p. 176, 783 53 Velká Bystřice
38. Radomír Mádr, Příční č.p. 380, 783 53 Velká Bystřice
39. Mgr. Helena Mádrová, Křížkovského č.p. 176, 783 53 Velká Bystřice
40. Lenka Mádrová, Příční č.p. 380, 783 53 Velká Bystřice
41. Zdeňka Macharáčková, Zámecké náměstí č.p. 14, 783 53 Velká Bystřice
42. Anna Měšťánková, Nádražní II č.p. 746, 783 53 Velká Bystřice
43. Metropolitní kapitula u svatého Václava v Olomouci, Biskupské nám. č.p. 841/2, 779 00 Olomouc 9
44. Radek Miláček, Smetanova č.p. 285, Mariánské Údolí, 783 65 Hlubočky 3
45. Miroslav Nehněvajsa, ČSA č.p. 992, 783 53 Velká Bystřice
46. Obec Přáslavice, Přáslavice č.p. 23, 783 54 Přáslavice
47. Bedřich Ochman, 8. května č.p. 20, 783 53 Velká Bystřice
48. Alexander Oulton, Bílkova č.p. 11/19, Topolany, 779 00 Olomouc 9
49. Petr Pazdera, 8. května č.p. 298, 783 53 Velká Bystřice
50. Ing. Jiří Pečinka, Žižkova č.p. 312, 783 53 Velká Bystřice
51. Jaromír Peřina, 8. května č.p. 350, 783 53 Velká Bystřice
52. Ing. Jiří Peřina, Svěsedlická č.p. 690, 783 53 Velká Bystřice
53. JUDr. Jiří Procházka, Loučná č.p. 207, 783 53 Velká Bystřice
54. Přemysl Procházka, Masarykovo náměstí č.p. 20, 752 01 Kojetín I-Město
55. Marie Procházková, Loučná č.p. 207, 783 53 Velká Bystřice
56. Jiří Přidal, Přáslavice č.p. 55, 783 54 Přáslavice
57. Libuše Přidalová, Přáslavice č.p. 55, 783 54 Přáslavice
58. Alena Rechová, 8. května č.p. 222, 783 53 Velká Bystřice
59. Bedřich Skácel, Hrubá voda č.p. 269, 783 61 Hlubočky
60. Josef Skála, Hřbitovní č.p. 40, 783 53 Velká Bystřice
61. Alice Slánská, ČSA č.p. 4, 783 53 Velká Bystřice
62. Marie Sošková, 8. května č.p. 724, 783 53 Velká Bystřice
63. Lubomír Spáčil, U cihelny č.p. 276/1, Droždín, 779 00 Olomouc 9
64. Státní pozemkový úřad, Husinecká č.p. 1024/11a, 130 00 Praha 3-Žižkov
65. Jaroslav Svrchokryl, Libina č.p. 769, 788 05 Libina
66. Václav Svrchokryl, Zmola č.p. 172/56, Svatobořice, 696 04 Svatobořice-Mistřín
67. Ing. Josef Šperka, 8. května č.p. 32, 783 53 Velká Bystřice
68. Marie Šperková, 8. května č.p. 32, 783 53 Velká Bystřice
69. Ing. Pavel Šudřich, Přáslavice č.p. 44, 783 54 Přáslavice
70. Jitka Téglová, ČSA č.p. 5, 783 53 Velká Bystřice
71. Alena Vávrová, Daskabát č.p. 196, 779 00 Olomouc 9
72. Josef Venus, Velká Bystřice č.p. 70, 783 53 Velká Bystřice
73. Josef Venus, 8. května č.p. 373, 783 53 Velká Bystřice
74. Marta Vlášilová, Kollárova č.p. 411, 783 53 Velká Bystřice
75. Vlastimil Vydra, Husova č.p. 495, 783 53 Velká Bystřice
76. Marcela Vydrová, Husova č.p. 495, 783 53 Velká Bystřice
77. Zdenka Zamykalová, Kozinova č.p. 97, 783 53 Velká Bystřice
78. RNDr. František Zedník, Jarmily Glazarové č.p. 405/23, Hejčín, 779 00 Olomouc 9
79. RNDr. Doc. Josef Zedník, CSc., Loučná č.p. 145, 783 53 Velká Bystřice
80. Petr Zedník, 8. května č.p. 241, 783 53 Velká Bystřice
81. Ing. Lukáš Chalupa, Táboritů č.p. 139/19, Bělidla, 779 00 Olomouc 9
82. Bc. Věra Školoudová, ČSA č.p. 7, 783 53 Velká Bystřice
83. Tomáš Zedník, Loučná č.p. 267, 783 53 Velká Bystřice

Na vědomí:

84. Magistrát města Přerova, Odbor evidenčních správních služeb a obecního
živnostenského úřadu, oddělení dopravně správních agend, Bratrská 709/34, Přerov I-
Město, 750 02 Přerov 2 (IDDS: etwb5sh)

85. spis KÚOK-ODSH

